

ре, след време си взел жена. Живели щастливо една година и се сдобили с дъщеря. През пролетта учителят трябвало да работи усилено не само в училището, но и в стопанството и така придобил навика да посещава кръчмата, за да се подкрепя, и, което е по-лошо – да крие това от жена си, използвайки благовидни предлози, на които тя не хващала вяра. Тя се почувствала нещастна и, съвсем естествено, заподозряла, че има съперница.

Разбира се, жената потърсила съвета на една циганка, която изслушала цялата ѝ история и ѝ гледала на карти. „На пътя ти не стои никаква жена – казала тя. – Картите не показват и следа от такава, ни за добро, ни за зло, па latchi na misec. Но се пази! Защото идва голямо неочаквано нещастие, повече от това не виждам“. Циганката взела възнаграждението си и си отишла. Внезапно детето им се разболяло и след осем дни починало. Тогава мъжът се поправил и нещата между тях тръгнали добре. Ето, виждаш ли, циганката предрекла всичко прекрасно и точно“.

Не е нужна никаква магия, за да се предположи, че циганката вече е познавала навиците на учителя, тъй като ромите в повечето случаи познават кръчмите във всяко градче. Да предскаже нещастие, без да дава допълнителни подробности, е сигурна карта за всяка пророчица. Забележителното е, че един човек с широк мироглед, който е пътувал доста, какъвто беше моят осведомител, придаде огромно значение на тази история. Очевидно, там където една люспица чудо се съпровожда от цял чувал вяра, състоянието на обществото позволява да се правят чудеса в техния най-истински смисъл.